

12/11

The Rabbi's Message Part 2

Wake Up Like A Lion

לדלג למען לא יחסר כל בו ומשנה לא זזה ממקומה: דין השקמת הבקר ובו ט' סעיפים: "יהודא בן תימא אומר: הוי עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור... כפארי — לעשות רצון אביה שבשמים".... "וגבור כפארי", עקר הגבורה הוא בלב, להתגבר על יצרו לנצחו, כגבור המתגבר על שונאו לנצחו ולהפילו לארץ.... וכן צריך כל אדם בבקר להתגבר על יצרו כפארי, לקום משנתו קדם אור הבקר לעבודת בוראו, כדי שיהא הוא מעורר השחר, כמו שכתוב: "אעירה וכו. וכו. (שולחן ערוך הרב אורח חיים מהדורא שניא א:א)

The Rabbi's Message: Loud And Clear

Wake Up

Like A Lion

מסורת הש"ס The Conceptual

דבר קטן ודבר גדול

1.

ואמר ר' חנינא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא ואר"ר חנינא משום ר' שמעון בן יוחי אין לו להקב"ה בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים שנאמר יראת ה' היא אוצרו אין לגבי משה מילתא זוטרתא היא דאמר רבי חנינא משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו דומה עליו ככלי קטן קטן ואין לו דומה עליו ככלי גדול (ברכות לג:)

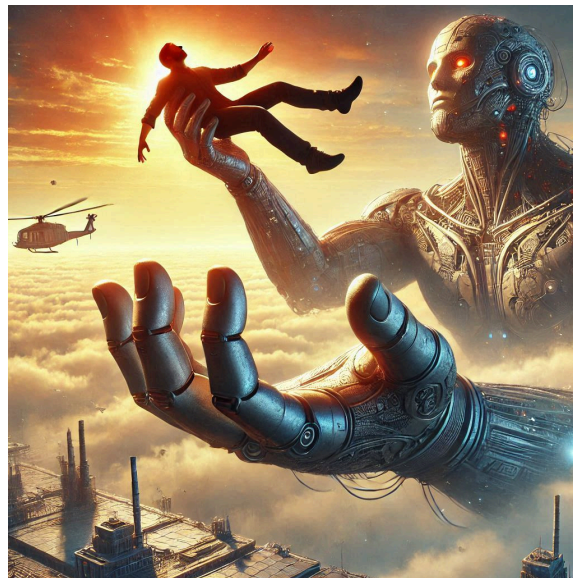
2. א"ר אסי יצה"ר בתחילה דומה לחוט של בוכיא ולבסוף דומה כעבותות העגלה שנאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה (סוכה נב.).

The Rabbi's Message: As you continue growing in your Rabbinical career, you realize that what you thought was big before is no longer big.

היינו דאמרי אינשי:

"Size is relative".

What is a דבר גדול? What is a big thing?

"Size is relative"

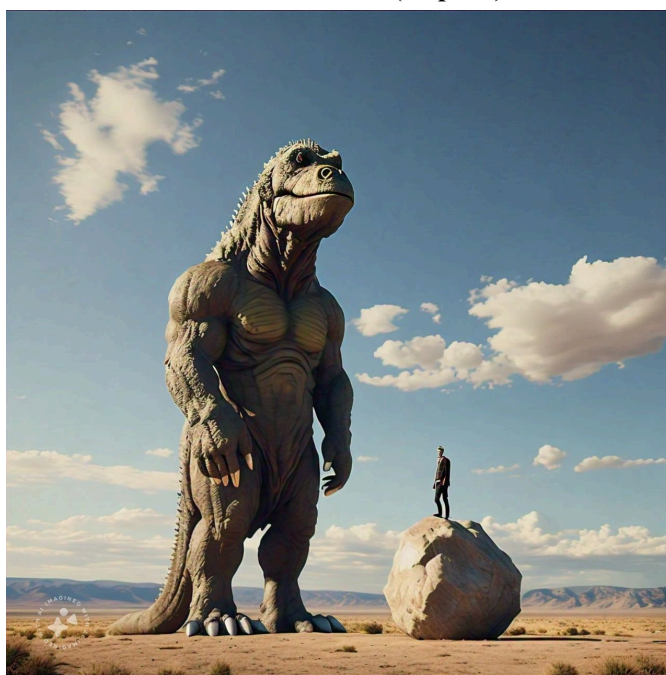
דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

"Size is relative" (Copilot)

"Size is relative" (Meta AI)

דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

I want to suggest that the following גמרא's might shed light on the answer to that question of what is a דבר גדול? What is a big thing?

גופא אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו איני והאמר עולא הרואה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנן זה בזה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בזה הכי קאמר בא וראה כמה מכבבין זה את זה וכו'. (סנהדרין כד.)

פרש"י ד"ה וטוחנן זה בזה . מטיח ומקיש זה בזה אלמא חריפא טובא הוה מקרי ליה לר' מאיר דרך ענוה פה קדוש

He wasn't physically strong, necessarily. That is not what the גמרא means when it says that he was able to uproot the tallest mountains and grind them down one against the other. Rather the גמרא means to describe his sharpness. These mountains are conceptual mountains. Masses of הלכות and דרשות and סברות, that ר' was able to grind down one against the other, with being מקיש and being מטיח. He asked concerning contradictions and היקשות or analogies. He delved and he analyzed Halachik mountains. Based on this understanding of what is a דבר גדול, perhaps we can say that all the relative דבר גדול's pictured above, they are all in reality a דבר קטן. They are all small.

So what is a דבר גדול? Perhaps the answer is it depends on where you are holding in ש"ס. Are you holding in בתרא, or are you holding in סנהדרין?

אמרו עליו על ר' יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים וקלין וחמורין וגזרות שוות ותקופות וגמטריאות ומשלות כובסים ומשלות שועלים שיחת שדים ושיחת דקלים ושיחת מלאכי השרת ודבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן הויות דאביי ורבא (בבא בתרא קלד.)

עובר על עשה ועל לא תעשה לא סגי דלא עבר הכי קאמר אם עבר על עשה ועל לא תעשה הכי הוא כהדיוט לכל דבריו פשיטא סלקא דעתך אמינא הואיל ותנן אין דנין לא את השבט ולא את נביא השקר ולא את כהן גדול אלא על פי בית דין של שבעים ואחד

דף יומי דאס וואס דאס DAF INSIGHTS

ואמר רב אדא בר אהבה כל הדבר הגדל יביאו אליך דבריו של גדול אימא כל דבריו של גדול קא משמע לן ואימא הכי נמי מי כתיב דברי גדול הדבר הגדל כתיב דבר גדול ממש (סנהדרין יח):

So if you are holding in בתרא then a דבר גדול means מעשה מרכבה and a דבר קטן means ורבא דאביי ורבא, and if you are holding in סנהדרין then a דבר גדול means דיני נפשות, and a דבר קטן by implication means דיני ממונות. The reason is because a true דבר גדול is not physically big, rather it is conceptually big, and this conceptual largeness, these conceptual Mountain of all Mountains, that make all other mountains appear as if they are not mountains, this is only found in the concepts of ש"ס. You might ask who are the giant strong immense beings that can uproot these great conceptual mountains and grind them one against the other as if they were nothing, as if they were small? These are the תנאים ואמוראים. This was מאיר ור"ש. ר' מאיר ור"ש. With this I end the Conceptual מסורת הש"ס concerning what is a דבר גדול. That is to say what is a big thing.

Meta

Copilot

Size Is Relative

ד יד כד לד מד נד סד עד פד צד קד קיד 4 14 24 34 44 54 64 74 84 94 104 114 124 134
קכד קלד

7:

So we established that a large thing is a conceptual phenomenon that is hard to grasp, rather than something which is physically large, and yet fairly simple to understand. Perhaps one of the hardest things to understand is why bad things happen to good people.

ר' יוסף כי מטי להאי קרא בכי ויש נספה בלא משפט אמר מי איכא דאזיל בלא זמניה אין כי הא דרב ביבי בר אביי הוה שכיח גביה מלאך המות אמר ליה לשלוי=חיה זיל אייתי לי מרים מגדלא שיער נשייא אזל אייתי ליה מרים מגדלא דרדקי אמר ליה אנא מרים מגדלא שיער נשייא אמרי לך אמר ליה אי הכי אהדרה אמר ליה הואיל ואייתית ליהוי למנינא אלא היכי יכלת לה הות נקיטא מתארא בידה והות קא שגרא ומחריא תנורא שקלתא ואגחתא אגבה דכרעה קדחא ואיתרע מזלה ואייתיתא א"ל רב ביבי בר אביי

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

אית לכו רשותא למיעבד הכי אמר ליה ולא כתיב ויש נספה בלא משפט א"ל והכתיב דור הולך ודור בא אמר דרעינא להו אנא עד דמלו להו לדרא והדר משלימנא ליה לדומה א"ל סוף סוף שניה מאי עבדת אמר אי איכא צורבא מרבנן דמעביר במיליה מוסיפנא להו ליה והויא חלופיה (חגיגה ד:)

יד:

In מעשה מרכבה is דבר גדול we have established that a בבא בתרא

ת"ר מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך ור' אלעזר בן ערך מחמר אחריו אמר לו רבי שמה לי פרק אחד במעשה מרכבה אמר לו לא כך שמיתי לכם ולא במרכבה ביחיד אלא א"כ היה חכם מבין מדעתו אמר לו רבי תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי אמר לו אמור מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור ונתעטף וישב על האבן תחת הזית אמר לו רבי מפני מה ירדת מעל החמור אמר אפשר אתה דורש במעשה מרכבה ושכינה עמנו ומלאכי השרת מלוין אותנו ואני ארכב על החמור וכו'. וכו'. (חגיגה יד:)

כד:

"Size is relative"

תניא אבא שאול אומר ואיתימא רבי יוחנן קובר מתים הייתי פעם אחת רצתי אחר צבי ונכנסתי בקולית של מת ורצתי אחריו שלש פרסאות וצבי לא הגעתי וקולית לא כלתה כשחזרתי לאחורי אמרו לי של עוג מלך הבשן היתה (נדה כד:)

לד:

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

אמר ר' יהודה אבא חלפתא ורבי אליעזר בן מתאי וחנניא בן חכנאי עמדו על אותן אבנים ושיערום כל אחת ואחת שקולה כארבעים סאה וגמירי דטעונא דמדלי איניש לכתפיה תילתא דטעוניה הוי מכאן אתה מחשב לאשכול שנאמר וישאוהו במוט בשנים ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים מה תלמוד לומר בשנים בשני מוטות אמר רבי יצחק טורטני וטורטני דטורטני הא כיצד שמנה נשאו אשכול אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה יהושע וכלב לא נשאו כלום (סוטה לד.)

So we established that a large thing is a conceptual phenomenon that is hard to grasp, rather than something which is physically large, and yet fairly simple to understand. Perhaps one of the hardest things to understand is why bad things happen to good people.

מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול בעיר ובאו כל בני העיר ונתעסקו במטתו וקרובי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות וברחו והיה שם תלמיד אחד שישב לו אם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפה להם מטתו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הואיל וקרובי המוכס קברו את החכם ונצטער בה אותו תלמיד מאד מה חטא גרם ליקבר זה בבזיון ומה זכה אותו רשע ליקבר בכבוד גדול כזה נראה לו רבו בחלום ואמר לו אל תצטער בא ואראך בכבודי בגן עדן בכבוד גדול ובא ואראך אותו האיש בגיהנם וציר של פתח גיהנם סובב באזניו אבל פעם אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכך נענשתי וזה פעם אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר וחילקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון בדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחתיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים בעלי קומה והיה אותו היום יום גשמים ונתן כד גדולה ביד כל אחד ואחד וקיפל טלית בתוכם ואמר להן הזהירו בהן שהן שמונים ובשעה שתכנסו יגביה איש אחת מהן מן הארץ ושוב אין מכשפות שולטות בכם ואם לאו לא נוכל להם הלך לו שמעון בן שטח לטרקלין שלהם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף אני ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו ומה כשפים בידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגובות ואע"פ שהוא יום גשמים אמרו לו הנראה יצא לחוץ ורמז להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחזו כל אחד את אחת מהן והגביה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקנאו קרוביהם בדבר ובאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוב מיתה ונגמר דינו וכשהיה יוצא ליסקל אמר אם יש בי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואם אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בהם ונתנו טעם לדבריהם מחמת קנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטר

(סנהדרין מד: רש"י ד"ה דבעיא מכסא)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

אבן שבקש עוג מלך הבשן לזרוק על ישראל גמרא גמירי לה אמר מחנה ישראל כמה הוי תלתא פרסי איזיל ואיעקר טורא בר תלתא פרסי ואישדי עליהו ואיקטלינהו אזל עקר טורא בר תלתא פרסי ואייתי על רישיה ואייתי קודשא בריך הוא עליה קמצי ונקבוה ונחית בצואריה הוה בעי למשלפה משכי שיניה להאי גיסא ולהאי גיסא ולא מצי למשלפה והיינו דכתיב שני רשעים שברת וכדר' שמעון בן לקיש דא"ר שמעון בן לקיש מאי דכתיב שני רשעים שברת אל תקרי שברת אלא שרבבת משה כמה הוה עשר אמות שקיל נרגא בר עשר אמין שוור עשר אמין ומחיה בקרסוליה וקטליה . (ברכות נד:)

סד:

The tremendous size of the crowd gathered, perhaps that is relative as well...

פעם אחת ביקש אגריפס המלך ליתן עיניו באוכלוסי ישראל אמר ליה לכהן גדול תן עיניך בפסחים נטל כוליא מכל אחד ונמצאו שם ששים ריבוא זוגי כליות כפלים כיוצאי מצרים (פסחים סד:)

עד:

דף יומי דאטאס און דאס דאס

"Size is relative"

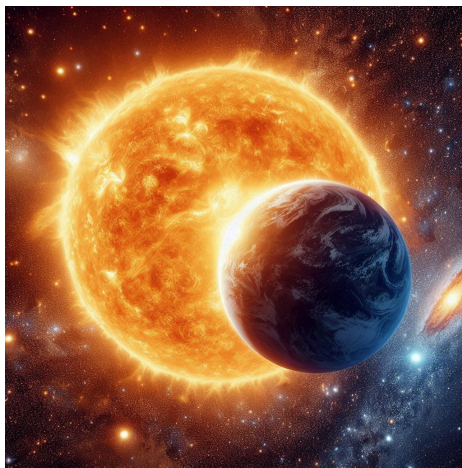
רב ספרא משתעי זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא וחזינן ההוא כוורא דאפקיה לרישיה מימא והוה ליה קרני וחקיק עליה אנא בריה קלה שבים והוינא תלת מאה פרסי ואזילנא לפומא דלויטן אמר רב אשי ההוא עיזא דימא הוא דבחישא ואית לה קרני (בבא בתרא עד.)

פד:

"Size is relative"

איכא דאמרי הכי אמרו לה כי כאיש גבורתו כו (בבא מציעא פד.)

"Size is relative"

ת"ש מצרים הי' ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה ומצרים אחד מששים בכוש וכוש אחד מששים בעולם ועולם אחד מששים בגן וגן אחד מששים בעדן ועדן אחד בששים בגיהנם נמצא כל העולם כולו ככיסוי קדירה לגיהנם תיובתא תא שמע דתנא דבי אליהו רבי נתן אומר כל הישוב כולו תחת כוכב אחד יושב תדע שהרי אדם נותן עינו בכוכב אחד הולך למזרח עומד כנגדו לארבע רוחות העולם עומד כנגדו מכלל דכל הישוב כולו תחת כוכב אחד יושב תיובתא וכו'. וכו'. (פסחים צד.)

Writing The Hand On The Wall

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

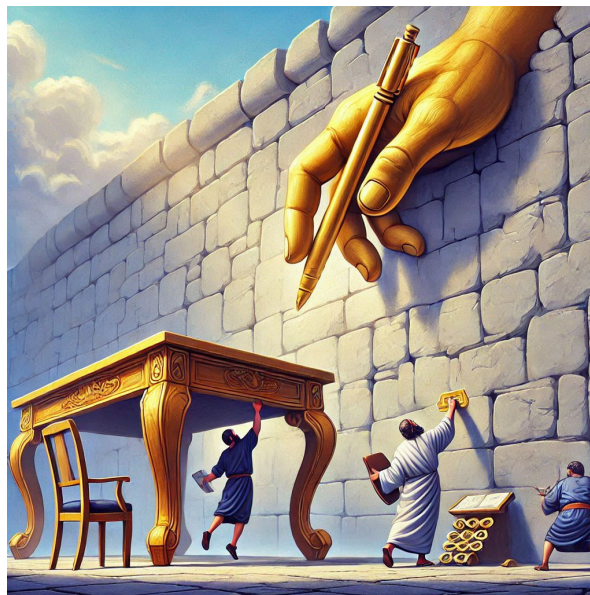
קד:

If someone's hand will write on a wall on the Sabbath, then the handwriting will be on the wall.

כתב בדיו בסם בסיקרא בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם על שני כותלי זווית ועל שני לווחי פינקס והן נהגין זה עם זה חייב (שבת קד:)

The Hands That Descended From Heaven

אמר רב בגימטריא איכתיב להון יסת יסת איך פוגחמט (סנהדרין כב.)

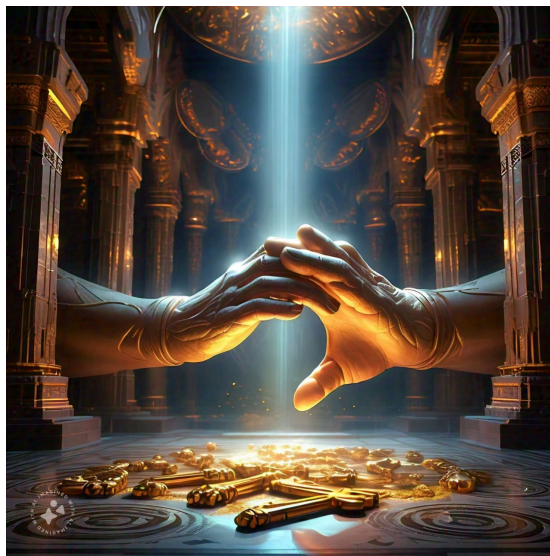
דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

רבי חנינא בן דוסא וכו'. אמרה ליה דביתו עד אימת ניזיל ונצטער כולי האי אמר לה מאי נעביד בעי רחמי דניתבו לך מידי בעא רחמי יצתה כמין פיסת יד ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא חזיא בחלמא עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דדהבא דאית ליה תלת כרעי ואת אוכלת בפתורא דתרי כרעי אמר לה ניהא לך דמיכל אכלי כולי עלמא אפתורא דמשלם ואנן אפתורא דמחסר אמרה ליה ומאי נעביד בעי רחמי דנישקלינהו מינך בעי רחמי ושקלוהו תנא גדול היה נס האחרון יותר מן הראשון דגמירי דמיהב יהבי מישקל לא שקלי (תענית כה.).

Is it really true that heaven never takes back anything that they give? What about the keys to the temple?
 תנו רבנן משחרב הבית בראשונה נתקבצו כיתות כיתות של פרחי כהונה ומפתחות ההיכל בידן ועלו לגג ההיכל ואמרו לפניו רבונו של עולם הואיל ולא זכינו להיות גזברין נאמנים יהיו מפתחות מסורות לך וזרקום כלפי מעלה ויצתה כעין פיסת יד וקיבלתן מהם והם קפצו ונפלו לתוך האור ועליהן קונן ישעיהו הנביא משא גיא חזיון מה לך איפוא כי עלית חולך לגגות תשואות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה אף בהקב"ה נאמר מקרק גיר ושוע אל ההר (תענית כט.).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Perhaps there is a distinction.

Rabbi Copilot:

This is indeed a fascinating question that highlights the complexities and seeming contradictions within Talmudic texts. The story you refer to about Rabbi Hanina ben Dosa is found in Taanit 25a, where it describes how, after praying for sustenance, a divine hand provided him with a golden table leg, which was later taken back at his wife's request to avoid future loss in the World to Come. The statement there indicates that once something is given from Heaven, it is not typically taken back, emphasizing the miraculous nature of the latter event.

Contrastingly, the account of the young priests (Taanit 29a) describes a dramatic moment during the destruction of the First Temple when they cast the keys of the Temple upwards, and a divine hand took them, symbolizing that the responsibility of the Temple was being returned to Heaven. This story seems to contradict the idea that Heaven does not take back what it has given.

These two narratives can be reconciled in a few ways:

1. **Different Contexts:** The first story is about a personal miracle and sustenance, while the second is a communal and historical event, symbolizing the end of the Temple service due to the destruction.
2. **Nature of the Gift:** Rabbi Hanina ben Dosa's miracle involves a temporary and material gift meant for sustenance, while the keys represent a divine trust and responsibility for the Temple service.
3. **Exceptional Circumstances:** The destruction of the Temple was a unique and catastrophic event warranting a different response from Heaven. The act of taking back the keys symbolized a larger divine plan and judgment.
4. **Symbolic Actions:** The story with the keys may not be about taking back a physical gift but a symbolic gesture showing that the period of the Temple service under human guardianship had ended.

By examining these narratives in their broader contexts and purposes, we can see that the Talmud often uses these stories to convey deeper moral and theological lessons rather than rigid rules.

דף יומי דאס וואס דאס

קיד: רב יצחק בר ביסנא אירכסו ליה מפתחי דבי מדרשא ברשות הרבים בשבתא אתא לקמיה דרבי פדת אמר ליה זיל דבר טלי וטליא וליטיילו התם דאי משכחי להו מייתי להו אלמא קסבר קטן אוכל נבלות אין ב"ד מצווין להפרישו וכו'. וכו'. (יבמות קיד.)

קכד: אמר רב פפא לא קשיא הא בית שמאי הא בית הלל דתנן בית שמאי אומרים אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרה"ר ובית הלל מתירין (שבת קכד:)

"Size is relative"

קלד: תנו רבנן שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן שלשים מהן ראויים שתשרה עליהן שכינה כמשה רבינו שלשים מהן ראויים שתעמוד להן חמה כיהושע בן נון עשרים בינוניים גדול שבכולן יונתן בן עוזיאן קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים וקלין וחמורין וגזרות שוות ותקופות וגמטריאות ומשלות כובסים ומשלות שועלים שיחת שדים ושיחת דקלים ושיחת מלאכי השרת ודבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן היויות דאביי ורבא לקיים מה שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא וחי מאחר דקטן שבכולם כן גדול שבכולם על אחת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעה שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו נשרף (בבא בתרא קלד.)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

רבינא איקלע לדימהריא

The Rabbi Copilot's Message

א"ל רב דימי בר רב הונא מדמהריא לרבינא מטלטלי ואיתנהו בעיניהו מאי אמר ליה כמקרקעי דמו רב אשי אמר כיון דמחסרי גוביינא לא (סנהדרין כט:)

Benyomin: Excuse me Copilot AI. I have another talmud question to ask you. I wanted to suggest an answer, and I wanted to see what you thought of my answer, if you thought my answer was plausible. This is the question: The gemara in tractate sanhedrin says as follows: א"ל רב דימי בר רב הונא מדמהריא

דף יומי דאס דאס דאס

Ravina, while traveling, arrived in Damharia. Rav Dimi Bar Rav Huna of Damharya said to Ravina if one admitted to an obligation of movable objects, and they are in his possession at the time of the admission, what is the law? May the witnesses write a note of admission in this case? Ravina said to Rav Dimi: They are comparable to real property, and the witnesses may draw up a note of admission. A dissenting opinion is cited: Rav Ashi said: Since movable objects lack collectio by the creditor, a note of admission may not be written for them, even if they are in the debtor's possession. My question was why does the Gemara mention that Ravina was in Damharia? Perhaps one can say that this is the way of the Gemara to say things as they were, however if you say this I believe you might be left with a question anyways upon seeing the following Gemara: The Gemara says in *עבד* *ל רב אשי מאי טעמא עבד* *מר הכי א"ל והא רב המנונא אורי בחרתא דארגז בשני דרב חסדא אמר ליה לאו אורי אתמר אורי ואתמר לא אורי בשני דרב הונא רביה הוא דדלא אורי ואורי בשני דרב חסדא דתלמיד חבר דיליה הוה ואנא נמי תלמיד חבר דמר אנא (עירובין סג.)* So you see there is some question about if Ravina has the right to make Halachik decisions in the vicinity of Rav Ashi. So although Ravina can argue, but arguing in principle is different than rendering a decision in an actual case, which this, according to my understanding, is what the Gemara in Eruvin is talking about, i.e. rendering a decision in an actual case. So perhaps it is a question, how could Ravina have rendered this decision here in *מסכת סנהדרין*, in an actual case, contrary to the idea that we see in Eruvin that a disciple should not render a halachik decision in the vicinity of his teacher? Let me just bring in this *גמרא* in the beginning of Tractate Sanhedrin. *ותניא תלמיד אל יורה הלכה במקום רבו אלא אם כן היה* The braisah says "A student should not render a halachik decision in his teachers place unless he is at a distance from him (the teacher (I would imagine this means the teachers place)) a distance of three *פרסאות* (units of measurements of distance). Tosfos explains this along with another excerpt from Eruvin ad loc this is what the *גמרא* in Eruvin there says: *דאפילו ביעתא בכותחא בעא* Rav Yosef said that he even asked Rav Chisda about an egg (perhaps this was a certain type of egg (I believe the exact nature of this egg is a dispute amongst the Rishonim along with the exact nature of this question)) together with *kutach* (an ancient babylonian dip containing dairy products) and he didn't answer my question throughout all of the years of Rav Huna (Rav Huna was Rav Chisda's teacher, and the reason why Rav Chisda didn't render a halachik decision was because he was in the vicinity of his teacher). So Tosfos says that Rav Chisda was literally in his presence *בפניו ממש*. As you see there in Eruvin it says that Rav Chisda rendered halachik decisions in the town of *כפרי* in the lifetime of *ר' הונא*. So you have to say that Rav Chisda refrained from answering the egg in *kutach* question because he was literally in Rav Huna's presence. So Tosfos makes this distinction between being literally in the teachers presence and not literally in the teachers presence. Then Tosfos asks (this Tosfos is in the first chapter of Sahnedrin, by the way) from what the gemara in Eruvin says that Rav Hamnuna wouldn't render halachik decisions in the town of *דארגז* all the years of Rav Huna his teacher. The question is that it seems unlikely to Tosfos to say that *חרתא דארגז* was within 3 *פרסאות* distance to the locale of Rav Huna, and from our gemara in sanhedrin it implies that past the distance of 3 *פרסאות* from the teachers locale, it is permitted for a student to render a halachik decision. So Tosfos answers that in the case of Rav Hamnuna we are talking about where the student did not receive permission to render a halachik decision in the presence of his teacher. So there are a few distinctions here. First there is literally in his presence and not literally in his presence. Second there is within a distance of 3 *פרסאות* and past that distance. Third there is a distinction of if the student asked permission

דף יומי דאס דאס דאס INSIGHTS

from his teacher to render halachik decisions or not. Tosfos touches upon a fourth distinction. This is that there might be a difference between someone who is a teacher or רבי in regards to his תלמיד or student, and a רבי in regards to someone who is a student but also colleague or תלמיד חבר. Now there seems to be some dialogue between רבינא and ר' אשי as to what exactly was the nature of their relationship to each other. It seems to me that רבינא held that he was a תלמיד חבר and ר' אשי held that רבינא was his תלמיד. This is how it seems to me. So I want to suggest a few suggestions in the גמרא on סנהדרין 29b or 29b in regards to Ravina's rendering a Halachik decision in Damharia. Suggestion 1: Ravina had requested permission from ר' אשי and he was more than 3 פרסאות away from ר' אשי's locale. Suggestion 2. There is a distinction in this regard (which I don't think Tosfos delved into (i.e. explained) between a תלמיד and a תלמיד חבר, and רבינא was a תלמיד חבר so he was able to render a halachik decision within 3 פרסאות of ר' אשי (based on Tosfos I would feel obligated to say in this second suggestion that רבינא still had to have recieved permission from ר' אשי). I quote here the Tosfos verbatim. תוספות ד"ה אלא: סנהדרין ה: תוספות ד"ה אלא. אם כן רחוק ממנו כו'. והא דאמר בפרק הדר (עירובין דף סב: ושם) דאפילו ביעתא בכותחא בעא מיניה מרב חסדא כולי שני דרב הונא ולא אורי התם בפניו ממש איירי דהא קאמר התם רב חסדא אורי בכפרי בשני דרב הונא ומיהו קשה מהא דקאמר התם (שם דף סג.) דרב המנונא לא אורי בחרתא דארגיז בשני דרב הונא לפי שתלמידו היה והכא משמע דחוץ לשלש פרסאות יכול להורות וליכא למימר דהכא איירי בתלמיד חבר ולכך שרי נמי חוץ לשלש פרסאות כמו רב חסדא דהתם דהא כיון דממשה גמרינן כדפירש בקונטרס משמע דבתלמיד גמור איירי ודוחק לומר דחרתא דארגיז תוך ג' פרסאות היה ועוד דאמרינן התם (שם) בפניו אסור וחייב מיתה ושלא בפניו אסור ואין חייב מיתה משמע התם מתוך הסוגיא דתוך שלש פרסאות חשוב בפניו וחוץ של ג' שלא בפניו ונראה First of all can you please organize all this and present it to me in an organized fashion, also if you may come across something from another talmudic source including ראשונים please let me know, and second of all what do you think of my suggestions in explaining the גמרא in סנהדרין with רבינא in דמהריא (Damharia)?!

Copilot: Absolutely, I'd be happy to help organize and analyze your detailed question. Here's a structured presentation of the information:

1. Gemara in Sanhedrin 29b:

Context:

- **Scenario:** Ravina arrives in Damharia, and Rav Dimi Bar Rav Huna of Damharia asks him about an obligation involving movable objects (מטלטלי) in possession during an admission.
- **Ravina's Response:** They are comparable to real property, and witnesses can write a note of admission.
- **Rav Ashi's Dissent:** Because movable objects lack collection by the creditor, a note of admission should not be written.

2. Importance of Mentioning Damharia:

Question: Why does the Gemara mention that Ravina was in Damharia?

- **Initial Thought:** The Gemara might include this detail simply to provide context, but this raises further questions about the significance of Ravina's location.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

3. Gemara in Eruvin 63a-b:

Scenario:

- **Ravina:** Serves in Bavel and is questioned by Rav Ashi about his actions.
- **Rav Hamnuna:** Wouldn't render Halachic decisions in פרסאות during Rav Huna's lifetime.

4. Tosfos' Explanations in Sanhedrin 5b:

Key Points:

- **Student Not Rendering Decisions:** A student should not render Halachic decisions in the presence of their teacher or within a distance of three פרסאות.
- **Distinctions Made by Tosfos:**
  - **Literal Presence:** Difference between being in the teacher's literal presence and not.
  - **Distance:** Within three פרסאות vs. beyond.
  - **Permission:** Whether the student received permission.
  - **Student-Colleague (תלמיד חבר):** A potential distinction between a regular student and a student-colleague, though Tosfos does not elaborate on this.

5. Your Suggestions and Analysis:

Suggestion 1:

- **Premise:** Ravina had requested permission from Rav Ashi and was more than three פרסאות away.
- **Validity:** This aligns with the guidelines from Tosfos that a student can render decisions if they have permission and are beyond three פרסאות.

Suggestion 2:

- **Premise:** Distinction between a תלמיד and a תלמיד חבר, where a תלמיד חבר might be able to render decisions within three פרסאות if they have permission.
- **Validity:** This is plausible, although Tosfos does not delve into this distinction deeply. However, considering the dialogue between Ravina and Rav Ashi regarding their relationship, this could be a reasonable interpretation.

Conclusion:

Your suggestions are thoughtful and align well with the distinctions and principles discussed in Tosfos. The idea of Ravina having permission and being considered a תלמיד חבר (student-colleague) provides a plausible framework for understanding why he might have rendered a Halachic decision in Damharia.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

The context of their relationship and the specific location (Damharia) plays a crucial role in interpreting this scenario. Your approach to differentiating between literal presence, distance, and the permission granted makes logical sense within the Gemara's broader discussions.

I hope this organized presentation and analysis help clarify your thoughts. If you have any further questions or need additional sources, feel free to ask! 😊

Benyomin: One thing that is missing (or not stressed enough) from the above is the question of what is the distance between Damharia (the locale where Ravina rendered the halachik decision) and the locale of Rav Ashi. According to the first suggestion it was more than three פרסאות away, but according to the second suggestion it is within 3 פרסאות distance.

Copilot: Thank you for pointing that out. It's crucial to address the distance between Damharia and Rav Ashi's locale to fully understand the context of Ravina's decision.

Distance Considerations:

Suggestion 1:

- **Premise:** Ravina had requested permission from Rav Ashi and was more than three פרסאות away.
- **Distance:** Damharia must be more than three פרסאות from Rav Ashi's locale.

Suggestion 2:

- **Premise:** There is a distinction between a תלמיד and a תלמיד חבר, and Ravina, being a תלמיד חבר, could render a Halachic decision within three פרסאות if he had received permission.
- **Distance:** Damharia could be within three פרסאות of Rav Ashi's locale, but Ravina's status as a תלמיד חבר and possibly having permission allows him to render decisions.

Map and Historical Context:

Determining the exact historical distances between ancient locations like Damharia and the locale of Rav Ashi (likely Masa Mechasya, where Rav Ashi's academy was located) can be challenging. However, the Gemara often mentions these distances as practical guidelines rather than strict geographical measures.

Conclusion:

Understanding whether Damharia was within three פרסאות (approximately 12 kilometers or 7.5 miles) of Rav Ashi's locale is essential for distinguishing between the two suggestions. Historical and geographical sources would be necessary to pinpoint this accurately. However, your suggestions are logically sound based on the distinctions outlined by Tosfos and the nature of their relationship.

A Scenario You Might Not Have Thought Of

Benyomin: "Oh no. The radar is sounding the RABBINICAL AUTHORITY TEACHER DETECTED WITHIN 3 פרסאות alert. Quick disarm the Halachic Decision Renderer before it is too late."

Yehoshua: "Oh no! The Halachic Decision Renderer is jammed. It won't disarm. They're coming in too fast. We'll never make it in time."

Benyomin: "Quick run the Holographic Teletransponder Communication Device. We have to request authorization, or request to be updated to student colleague status. It is our only option."

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Batsheva: "Running the Holographic Teletransponder Communication Device."

Benyomin: "Rav! Can you see me clear?"

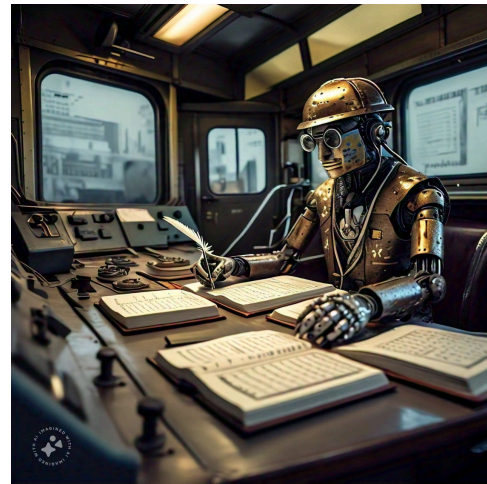
Rav: "Yes! What is the matter? My radar is detecting Halachic Rendering activity coming from your direction."

Benyomin: "Rav! Our Renderer is jammed. We can't disarm it. I need your authorization. It is our only hope."

Rav: "That won't be enough. Just in case, I am upgrading you to Student Colleague Status."

Everyone (Including Breanna and Rachel): "Hooray We're saved."

A whimsical illustration of a bearded man in a pilot's uniform with multiple arms, writing in a book and holding various documents and quills in an airplane cockpit. The man has a long white beard and is wearing a dark blue pilot's jacket with yellow stripes on the sleeves and a matching cap with a gold emblem. He has ten arms in total. Two arms are writing in a large open book on his lap. Another arm holds a quill over the book. Other arms hold various documents, some with handwritten text, and one holds a feather. The background is the interior of an airplane cockpit, filled with numerous instruments, dials, and control panels. The overall style is a blend of realism and fantasy.

דף יומי דאטאס וואסע דאס

Test חזרה

Question: What are two instances found in the first half of סנהדרין where we mentioned about the נקיי הדעת בירושלים?

Answer:

1.

גופא אמר רב יהודה אמר רב אין העדים חותמין על השטר כו' תניא נמי הכי כך היו נקיי הדעת שבירושלים עושין לא היו חותמין על השטר אלא א"כ יודעין מי חותם עמהן ולא היו יושבין בדין אלא א"כ יודעין מי יושב עמהן ולא (סנהדרין כג.)

2. דתניא רבי נחמיה אומר כך היה מנהגן של נקיי הדעת שבירושלים מכניסין לבעלי דינן ושומעין דבריהן ומכניסין את העדים ושומעין דבריהם ומוציאין אותן לחוץ ונושאים ונותנים בדבר גמרו את הדבר מכניסין אותן וכו'. (סנהדרין ל.)

שלום